

การพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*

THE DEVELOPMENT OF GUIDANCE ACTIVITIES BASED ON MULTIPLE INTELLIGENCES
THEORY TO PROMOTE OF THE CAREER AWARENESS OF MATHAYOMSUKSA 5

อรุณกมล ศิริเวช¹, จิตติวรดา พลเยี่ยม²

Arungamol Siriwat¹, Titiworada Polyiem²

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Maharakham University, Thailand.^{1,2}

Email : 64010582030@msu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลการพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนสตรีศึกษา จำนวน 40 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญา จำนวน 10 แผน 2) แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพรวมกับการจัดการกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.29/82.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญา มีผลคะแนนความตระหนักรู้ด้านอาชีพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญา มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.57 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. การจัดกิจกรรมแนะแนว 2. แนวคิดพหุปัญญา 3. การตระหนักรู้ด้านอาชีพ

ABSTRACT

The objectives of the research were to 1) develop guidance activities based on the concept of multiple intelligences to develop students' career awareness; 2) study the results of developing career awareness of Mathayomsuksa 5 students from using guidance activities based on multiple intelligence concepts during pre-school and post-school activities. Study 3) to study the satisfaction of Mathayomsuksa 5 students towards learning guidance activities based on the concept of multiple intelligences to promote career awareness. The samples in this research were 40 students in Mathayomsuksa 5/1, Strisuksa School. Research tools are: 1) 10 plans for guidance activities based on the concept of multiple intelligences 2) Career awareness questionnaire 3) Satisfaction questionnaire affecting multi-intelligence guidance activities to promote career awareness. Statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The research results were as follows: 1) Occupational awareness form in conjunction with the management of guiding karma based on the concept of multiple intelligences The generated efficiency was 86.29/82.30, which was higher than the 80 percent criterion. 2) Mathayomsuksa 5 students studying with a plan for organizing guidance activities based on the concept of multiple intelligences Occupational Awareness Score After learning was higher than before learning at statistical significance at .05. 3) Mathayomsuksa 5 students who learned through guidance activities based on the concept of multiple intelligences Satisfaction with learning management. The overall average is 4.57, which is the highest level.

Keywords : 1. Guidance activities 2. Multiple intelligences 3. Career awareness

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันนี้ได้มีกระแสโลกโลกาภิวัตน์เกิดขึ้น ซึ่งได้ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง ทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยีการแพทย์ เทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์ ตลอดจนด้านอื่น ๆ ซึ่งกระแสที่เกิดขึ้นต่างส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านของการทำงานและการประกอบอาชีพในหลากหลายประเทศ รวมไปถึงประเทศไทย ซึ่งมีผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก จึงส่งผลให้ทั้งภาครัฐและเอกชนตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมที่จะพัฒนาประเทศในทุกด้าน มีการเตรียมความรู้ เตรียมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ การดำรงอยู่ให้ได้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง เราจะพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับ ความถนัดและศักยภาพในทุกด้านให้รู้เท่าทัน โดยแต่ละบุคคลต้องมีการเตรียมข้อมูล ศึกษา ตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไปสู่ยุคใหม่ ยุคเทคโนโลยี 4.0 เพื่อให้ได้ สัมผัสและเรียนรู้ทักษะอาชีพ การตระหนักรู้ในความสามารถของตนเอง เกี่ยวกับโลกของงานอาชีพซึ่ง

จะช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนและตัดสินใจเลือกเส้นทางการศึกษาการประกอบอาชีพในอนาคตได้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความถนัด ของนักเรียนส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน

แนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ของ ดร.โฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) พหุปัญญา หมายถึง ความสามารถที่หลากหลายของนักเรียน แต่ละคน ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะด้านที่แตกต่างกันไป พหุปัญญาทุกด้านจะทำงานผสมผสานกันออกมาทำให้เกิดเป็นความถนัดและความสนใจของบุคคลที่มีความแตกต่างกันไป เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยความสามารถที่หลากหลายประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านภาษา (Linguistic Intelligence) ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical – Mathematical Intelligence) ด้านมิติสัมพันธ์ (Visual – Spatial Intelligence) ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว (Bodily – Kinesthetic Intelligence) ด้านดนตรี (Musical Intelligence) ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) และด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence) ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะมีพหุปัญญามากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันออกไป การนำแนวคิดพหุปัญญามาพัฒนานักเรียนสิ่งที่สำคัญคือ นักเรียนทุกคนมีความรู้ ทุกคนมีความสามารถที่แตกต่างกันและทุกคนมีวิธีการเรียนรู้ที่ต่างกัน ซึ่งให้เห็นว่าพหุปัญญาแต่ละด้านมีความเป็นอิสระในการพัฒนาให้เจริญงอกงามในขณะเดียวกันก็มีการบูรณาการเข้าด้วยกันพหุปัญญาเป็นองค์ประกอบหลักให้นักเรียนสามารถนำผลที่ได้รับจากการเรียนการสอนของครูไปใช้ได้อย่างถูกวิธี ทั้งในด้านการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ แต่เดิมเชื่อกันว่า ความสามารถทางพหุปัญญาขึ้นอยู่กับพันธุกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าสิ่งแวดล้อมและการฝึกฝนก็มีอิทธิพลต่อความสามารถทางพหุปัญญาด้วยเช่นกัน (จิระพร จงศิริ, 2545) การที่จะทราบความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน ทำได้โดยให้นักเรียนได้รู้จักพหุปัญญาของตนเอง เพื่อที่นักเรียนจะได้เลือกเรียนในสาขาที่ตรงกับความสามารถ ความสนใจและความถนัดของตนเองเป็นสำคัญ เพราะความเชื่อว่่านักเรียนมีความแตกต่างกัน (ณัฐริธา นันสะอาจ, 2547)

ผู้วิจัยสอนกิจกรรมแนะแนวในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรับรู้ความสนใจในอาชีพของตนเองหลายลักษณะ มีทั้งนักเรียนที่ยังไม่มีความสนใจในอาชีพใดเลย นักเรียนที่ยังไม่แน่ชัดว่าตนเองเหมาะสมกับอาชีพใด และนักเรียนที่รับรู้ชัดเจนแล้วว่าตนเองเหมาะสมหรือสนใจอาชีพใด ซึ่งการตระหนักรู้ในอาชีพเป็นขั้นตอนเริ่มแรกที่น่าไปสู่การตัดสินใจเลือกอาชีพ และเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาชีวิตและการทำงานในอนาคต ที่จะช่วยให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ ความถนัดใจอาชีพ นักเรียนรู้จักทักษะของอาชีพต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจอย่างลึกซึ้ง บุคคลที่จะเลือกอาชีพที่ตอบสนองความต้องการของเขามากที่สุดที่ทั้ง ในขณะปัจจุบันและอนาคต ดังนั้น นักเรียนคนใดที่รับรู้ได้ถึงความต้องการที่แท้จริงในอาชีพของตนแล้วคืออะไร นักเรียนยอมให้ความสนใจในอาชีพนั้นมากเป็นพิเศษ เพื่อการเข้าสู่อาชีพที่ต้องการ และประกอบอาชีพตามที่ต้องการอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ ความถนัดในอาชีพเป็นอีกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ด้านอาชีพ เพราะบุคคลใดที่ตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของตน จะมี

โอกาสสูงที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าหากบุคคลใดที่ยังตัดสินใจเลือกอาชีพที่ต่ำกว่าหรือสูงกว่าระดับความสามารถหรือไม่สอดคล้องความถนัดของตน ย่อมมีผลให้มีความเบื่อหน่ายท้อถอย ประสบอุปสรรค และไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพที่ควรจะเป็น การรับรู้ความสามารถ ความถนัดในอาชีพของตนเอง ย่อมได้เปรียบและเป็นผลดีต่อพัฒนาการด้านอาชีพของเขามากกว่าบุคคลที่มีความสามารถความถนัดในอาชีพเพียงเฉพาะในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวทางการจะช่วยเหลือและพัฒนาให้นักเรียนให้มีการตระหนักรู้ด้านอาชีพทำได้หลายวิธี ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การจัดกิจกรรมแนะแนว เพราะเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของการศึกษา การจัดกิจกรรมแนะแนวประกอบไปด้วยแนวคิด วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการอุปกรณ์ และการประเมิน ช่วยให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการจัดกิจกรรมแนะแนวจัดทำเป็นในลักษณะของสื่อประสม ประกอบไปด้วย คู่มือครูและโปรแกรมการดำเนินกิจกรรม โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่ม การใช้เครื่องมือทางการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเองตลอดจนใช้สื่อและอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจการนำแนวคิดทฤษฎีปัญญามาเป็นแนวทางพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพในการจัดกิจกรรมแนะแนว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่อง การพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านชีพระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ

3. ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

3.1 ได้ทราบผลการพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ได้ทราบผลการศึกษาการพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านชีพระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3 ได้ทราบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ

4. วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสตรีศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด นักเรียนจำนวน 40 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ 1. แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ จำนวน 10 แผน 2. แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ แบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเทคนิคของลิเคิร์ต (Likert) การหาคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษาและด้านอื่น ๆ โดยใช้เทคนิค IOC ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มขั้นแรกปฐมนิเทศชี้แจงข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์การจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ อธิบายถึงความสำคัญ จุดประสงค์ และข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจ ขั้นที่สองทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดการตระหนักรู้ด้านอาชีพแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และหาค่าเฉลี่ยของคะแนนงาน ใบงานในกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นขั้นที่สามดำเนินการสอนตามแผนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสุดท้ายทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดการตระหนักรู้ด้านอาชีพแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ อีกหนึ่งครั้ง หลังจากใช้แผนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากได้รับการกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ และนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในขั้นการการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) ของแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพระหว่างเรียนและหลังเรียน และวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์แปลผล ความพึงพอใจที่กำหนด และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

5. ผลการวิจัย

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่า E_1 / E_2

ผู้วิจัยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ร่วมกับกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยคำนวณหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพก่อนเรียน และคำนวณหาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) จากคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพหลังการทดลอง ปรากฏผลดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

ผลการจัดกิจกรรม	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	40	100	3560	89	2.65	86.29
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	40	150	4938	123.45	4.49	82.30

หมายเหตุ. ประสิทธิภาพของ E_1 / E_2 มีค่าเท่ากับ 86.29/82.30

จากตารางที่ 1 พบว่า แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ร่วมกับการจัดการกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.29/82.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบแบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ โดยใช้การเรียนรู้แบบประสบการณ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	150	95.67	5.38	30.50	.00*
หลังเรียน	40	150	123.45	4.49		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรม
 แนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ มีผลคะแนนความตระหนักรู้
 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2 ผลการความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนวตามแนวคิดพหุปัญญา
 เพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อ
 ส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
เนื้อหาสาระ			
1. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาสาระ เรื่อง ตระหนักรู้ด้านอาชีพมี ความชัดเจน	4.67	0.49	มากที่สุด
2. นักเรียนได้รับความรู้จากการศึกษาใบความรู้ ใบงาน เกี่ยวกับอาชีพ	4.72	0.46	มากที่สุด
3. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาเรื่องอาชีพมีสาระเหมาะสมกับเวลา	4.11	0.76	มาก
4. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาสาระเรื่องอาชีพเหมาะสมกับ ระดับชั้นของนักเรียน	4.89	0.32	มากที่สุด
รูปแบบกิจกรรม			
1. นักเรียนคิดว่ากิจกรรมตามแนวพหุปัญญาที่จัดน่าสนใจ	4.61	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนคิดว่ากิจกรรมแนวตามแนวคิดพหุปัญญาที่ จัดมีความหลากหลาย	4.56	0.51	มากที่สุด
3. นักเรียนคิดว่ากิจกรรมแนวตามแนวคิดพหุปัญญา มีความสนุกสนาน	4.83	0.38	มากที่สุด
4. นักเรียนคิดว่ากิจกรรมกิจกรรมแนวตามแนวคิดพหุ ปัญญาที่จัดเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.78	0.43	มากที่สุด
การมีส่วนร่วม			
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแนวตาม แนวคิดพหุปัญญา	4.17	0.79	มาก
2. นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นด้านการพูด	4.72	0.46	มากที่สุด
3. นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นด้วยการเขียน	4.28	0.75	มาก
4. นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มอย่างมี ความสุข	4.39	0.70	มาก
ประโยชน์และการนำไปใช้			

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีโอกาสแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากใบความรู้เรื่อง ความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาชีพ	4.06	0.94	มาก
2. นักเรียนได้รับความสนุกสนาน	4.89	0.32	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านอาชีพไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.94	0.24	มากที่สุด
รวม	4.57	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.57 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพ มีการตระหนักรู้ด้านอาชีพหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.29/82.30 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพ มีการตระหนักรู้ด้านอาชีพหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาสามารถพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากผู้วิจัยใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและนำแนวคิดทฤษฎีปัญหามาใช้ให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพและเต็มตามศักยภาพของตนเองในการดำเนินกิจกรรม เช่น บทบาทสมมติ กิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายกลุ่ม การใช้เครื่องมือทางการแนะแนวเพื่อให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ด้านอาชีพ ซึ่งในการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพ ผู้วิจัยได้สร้างอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเอง ครอบคลุมองค์ประกอบของตระหนักรู้ด้านอาชีพ 3 ด้าน คือ ด้านความสนใจในอาชีพ ด้านความถนัดในอาชีพ และด้านการวางแผนสู่อาชีพ โดยในการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนตามแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพ หลังจากการจัดกิจกรรมผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนนำข้อมูลการเรียนรู้มาวางแผนเข้าสู่อาชีพของตน วิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่ตนเองต้องการ รู้จักโลกกว้างของอาชีพมาก ขึ้นและมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ได้แสดงศักยภาพในการนำเสนอผลงานในการจัดนิทรรศการอาชีพของตนเอง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมนี้ช่วยให้ นักเรียนได้รับรู้ถึง ความสนใจ ความถนัดเหมาะสมสำหรับอาชีพหนึ่งอาชีพใด และได้รับข้อมูลด้านอาชีพ จะสามารถวางแผนสู่อาชีพได้เหมาะสม สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัญจน์ภัส เกตุโรจน์ (2558) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในภาวะด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต

ผลการวิจัยปรากฏว่า หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในภาวะด้านอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกุฏินวิทยาในการรู้จักและเข้าใจตนเอง ได้รับความสามารถ ที่เหมาะสมกับอาชีพ และรู้จักโลกกว้างทางอาชีพ อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับทฤษฎีของตนเอง 8 ด้าน ทั้งด้านภาษา ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านร่างกายและการ เคลื่อนไหว ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยา หลังจากการจัดกิจกรรมผู้วิจัย สังเกตพบว่าแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญารู้สามารถส่งเสริมความตระหนักรู้ด้าน อาชีพของนักเรียนได้

6.2 ผลการพัฒนาความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากการใช้ กิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎีปัญญารู้สามารถเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพระหว่างก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยการใช้แบบวัดความตระหนักรู้ด้านอาชีพ พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิด ทฤษฎีปัญญารู้สามารถเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดทฤษฎี ปัญญารู้สามารถเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวคิดทฤษฎีปัญญารู้ ในการพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลอง ส่งเสริมให้นักเรียนในด้านความสนใจ ในอาชีพ ความถนัดในอาชีพ และวางแผนสู่อาชีพ เยาวพา เดชะคุปต์ (2551) โดยนักเรียนปฏิบัติ กิจกรรมแนะแนวอย่างมีสนุกสนานชีวิตชีวา (Active Learning) นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้สัมผัสกับผู้ประกอบการอาชีพจริงๆ ทดลองปฏิบัติอาชีพที่ต้องการโดยการสัมภาษณ์ อาชีพที่สนใจ และสวมบทบาทเป็นผู้ประกอบการอาชีพในแต่ละอาชีพ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมแนะ แนวเข้าร่วมกลุ่มที่มีทฤษฎีปัญญารู้เหมือนกันและทำงานร่วมกัน (Cooperation Learning) เป็นกิจกรรม กลุ่มที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในการทำงาน และเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน นักเรียนสามารถ วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้(Analysis) รับรู้และวิเคราะห์ความรู้สึกและความสามารถของตนเอง ถึง ความสนใจในอาชีพ ความถนัดในอาชีพนักเรียนสามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง (Constructivism) นำไปสู่การวางแผนสู่อาชีพ ตามแนวทางการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่ เหมาะสมกับตนเอง และนักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (Application) คือ การที่ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปวางแผนเข้าสู่อาชีพได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา วิเคราะห์ความสนใจ ธรรมชาติของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการตระหนักรู้ด้านอาชีพ กำหนดวัตถุประสงค์ และสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อช่วยให้เรียนรู้จัก ตนเองอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความถนัด ความสนใจนักเรียนรู้จักโลกของอาชีพ เน้นในการจัดกิจกรรมที่ หลากหลายด้านไปพร้อมๆ กัน ในการค้นพบตนเอง ค้นพบอาชีพโดยเฉพาะความสามารถทฤษฎีปัญญารู้ ทั้ง 8 ด้าน ตามแนวทฤษฎีปัญญารู้ของโฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว แบบปกติ เมื่อหลังจากการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะสร้างการตระหนักรู้ด้านอาชีพให้เกิดขึ้นกับ นักเรียนกับกลุ่มควบคุมให้มีการตระหนักรู้ด้านอาชีพสูงขึ้น โดยให้การปรึกษาเพื่อส่งเสริม ความสามารถการตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียน และจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างให้นักเรียนกลุ่ม ควบคุมได้ตระหนักรู้ด้านอาชีพ เพื่อนำไปใช้ให้ก่อประโยชน์กับตนเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณิศา พลอดโปร่ง (2555) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ใน ตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนคริน ทรวิโรฒ ปทุมวัน การวิจัยพบผลที่สำคัญ คือ ในระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลนักเรียนที่ ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนไม่แตกต่างกัน

6.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.57 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ในการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนในข้อคำถามที่นักเรียนให้คะแนนมากที่สุดคือ นักเรียนคิดว่าเนื้อหาสาระเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน และในข้อที่นักเรียนให้คะแนนน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีโอกาสดูหาความรู้ด้วยตนเองจากใบความรู้ ซึ่งในเรื่องของใบความรู้อาจจะยังไม่ตรงประเด็นสำหรับนักเรียนในยุคปัจจุบัน ซึ่งนักเรียนจะชอบการลงมือทำกิจกรรมหรือหรือได้ฟังจากคลิปวิดีโอมากกว่าการอ่านใบความรู้ ซึ่งทันเหตุการณ์ในยุคปัจจุบันมากกว่า ประสาท อิศรปริดา (2547) ได้กล่าวถึงการสร้างเสริมความพึงพอใจ ด้านการเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจที่ไม่ดีต่อการเรียน คือ พยายามให้เด็กได้ลงมือกระทำเองและมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อส่วนนั้น เช่น การสอนโดยโครงงาน นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและในที่สุดนักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิตยา นัตครบุรี (2564) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.13/86.25 (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนการตั้งเป้าหมายหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

7. องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการพัฒนากิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยครั้งนี้ รูปแบบการการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อส่งเสริมความตระหนักรู้ด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการบูรณาการการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้แนวคิดพหุปัญญาเป็นแนวความคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถที่จะหลังจากร่วมกิจกรรมมาวางแผนเข้าสู่อาชีพของตน วิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่ตนเองต้องการ รู้จักโลกกว้างของอาชีพมากขึ้นและมีความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ได้แสดงศักยภาพในการนำเสนอผลงานในการจัดนิทรรศการอาชีพของตนเอง แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมนี้ช่วยให้ นักเรียนได้รับรู้ถึง ความสนใจ ความถนัดเหมาะสมสำหรับอาชีพหนึ่งอาชีพใด และได้รับข้อมูลด้านอาชีพ จะสามารถวางแผนสู่อาชีพได้เหมาะสมต่อไป

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การนำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาไปใช้ครูผู้สอนควรมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยาและมีความเข้าใจในแนวคิดพหุปัญญา ที่จะสามารถประยุกต์ใช้แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวให้เหมาะสม และหลังจากการใช้แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาเพื่อการตระหนักรู้ด้านอาชีพแล้ว ควรมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า การนำแผนกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพหุปัญญาไปใช้ครูผู้สอนจะต้องคอยควบคุมกำกับดูแลให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด และเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมต้องทบทวนให้นักเรียนเกิดการตระหนักรู้ด้านอาชีพตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการทุกครั้ง ดังนั้น ก่อนการจัดกิจกรรมจึงควรสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญในแผนการจัดกิจกรรมแนะแนว แต่ละกิจกรรมเพื่อการตระหนักรู้ด้านอาชีพที่มีเพิ่มมากขึ้น

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยเสนอว่า สามารถนำไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อค้นพบความสนใจ ความถนัด ที่เปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการด้านอาชีพของนักเรียน และสามารถให้นักเรียนวางแผนการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและการเข้าสู่อาชีพที่เหมาะสมอย่างแท้จริง

9. เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ.

กัญจน์ภัส เกตุโรจน์. (2558). **ผลการใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ ในวุฒิภาวะด้านอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนภูเก็ทวิทยาลัย จังหวัดภูเก็ต.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐจิรา นันสะอาจ. (2547). **การเปรียบเทียบความสามารถทางพหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธิตยา นัตครบุรี. (2564). ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีการเลือกอาชีพเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและการเลือกอาชีพของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประสาธ อิศรปรีดา. 2547. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : นำอักษรการพิมพ์.
- เยาวพา เดชะคุปต์ (2551). รายงานการวิจัยการพัฒนาพหุปัญญาเพื่อการเรียนรู้สำหรับการจัดการศึกษาในบริบทของสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิศา ปลอดโปรง. (2555). ผลการใช้การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาริตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Gardner, Howard. (1997). Multiple Intelligences as Partner in School Improvement. *Educational Leadership*. 55(1997). 20-21.

10. คำขอบคุณ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จและสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาและได้รับความช่วยเหลือและแนะนำความรู้อันมีค่าอย่างยิ่งตลอดการทำวิทยานิพนธ์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติวรา พลเยี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ ประธานกรรมการสอบ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ กรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา กรรมการสอบ ที่ได้เสียสละเวลาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ชี้แนะ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.อารยา ปิยะกุล ดร.พรพรรณ สีละมนตรี นางสนิดาภรณ์ พันธนาเหนือ นางสิริรัตน์ ฤทธิแสง และนางสาวชัชฎาภรณ์ พิรุณโสภณ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร คณะครูและนักเรียนโรงเรียนสตรีศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายของงานฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ ญาติสนิทมิตรสหายและผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความรู้ ความรัก ความเมตตา และสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา